

Hälsningar från ordförande

Undertecknad får många samtal med frågor om vad som händer med naturen i Danderyd. Jag ska här försöka besvara de oftast förekommande.

Fråga: Varför har man plöjt upp Sättra ängar? Förr kunde man promenera över hela ängen.

Svar: Danderyd kommun är begåvad med en egen bonde, vilket vi alla kan glädjas åt. De öppna markerna vid Sättra ängar ingår i bondens arrende. För att behålla markerna öppna måste de plöjas med jämna mellanrum. Detsamma gäller de öppna markerna ner mot Rösjön. Bonden röjer också åkerkanter och diken.

Fråga: Var finns kommunens grodor och paddor?

Svar: Denna fråga är svårare att besvara. Generellt har antalet groddjur succesivt minskat i Sverige.

Vår parkingenjör och kommunekolog, Jan Bergsten, upplyser om att vad beträffar groddjuren i Nora träsk, så har dessa stötts bort av att man tog bort vandringshindret för fisk i Nora ån. Nu går gäddorna upp i träsket för att leka. Detta känner grodorna av och skyr sjön. De som till äventyrs leker i sjön får sina yngel uppätta.

Som kompensation planerar man att skapa en fiskfri groddamm vid fotbollsplanen norr om ån (den del av planen, som är översvämmad) och ev samtidigt motverka översvämningsmyggen lite genom att det skapas ett jämnare vattenflöde.

Jag gjorde Jan uppmärksam på att det har byggts nya trottoarkanter t.ex. vid Vendevägen och Fågelvägen. Kanterna är ovanligt höga vilket gör att grodorna inte kan passera. Detta kan åtgärdas.

Fråga: Vad händer i Rinkebyskogen? Det räcker inte med "såret" efter den nedgrävda kraftledningen. Med jämna mellanrum avverkas det träd och jag har sett skogsmaskiner i arbete.

Svar: Jan Bergsten, arbetar sedan 2013 med att återställa Rinkebyskogen efter nedgrävningen av kraftledningen. Han arbetar också med att ta fram en skötselplan för naturreservatet Rinkebyskogen. Under detta arbete måste det göras en del ingrepp i skogen.

Tanken är att öka florans och faunans mångfald genom att återskapa ängsmarker och glest skogsbevuxna marker. Flygkartor visar att öppna marker fanns i Rinkebyskogen så sent som 1960 och -69. Försök görs även att återskapa våtmarker som tidigare dikats ut. Planen innebär att skogsmaskiner, s.k. skördare, skall få gå in i skogen och göra den glesare. Skördarna lämnar efter sig hjulspår och gropar, men dessa är faktiskt gynnsamma för skogens mångfald. De har effekter som liknar dem som uppstår då betande djur bökar upp eller trampar ner marken. Detta skapar förutsättningar för nya växter att etablera sig och leder på så vis till en artrikare miljö.

Återställandet av skogen kommer att ske succesivt under många år och på spridda ytor. I den återstående skogen lämnas utvecklingen "fri" d.v.s. skogen får sköta sig själv.

Men varför inte lämna hela skogens utveckling fri? En fri utveckling skulle i dag leda till att granskogen tog över, med en minskad artrikedom och en allmän försurning av marken som följd. En fri utveckling förutsätter nämligen både skogsbränder och betestryck.

I en naturlig skog står träden inte så tätt. Skogsbränder blir därför inte alltid våldsamma. Höga och grovstammiga träd skonas ofta och överlever, medan undervegetationen rensas bort. Härmed undviks förbuskning.

Ett naturligt betestryck innebär att ett stort antal växtätande däggdjursarter betar var och en på sitt sätt och bidrar till att hålla skogen gles och varierad, vilket skapar förutsättningar för en artrik flora och fauna.

I den tätortsnära Rinkebyskogen där både skogsbränder och betestryck saknas, måste vi människor träda in och mekaniskt försöka återskapa en varierad skog.

Vänliga hälsningar
Eivor Niklasson, ordf